

#نوجوانی و همدلی

دانش آموزانی که به کمک نیازمندان آمدند

با همان شور و شوقی که در مدرسه دارند، دور هم جمع شده‌اند اما برای این کار نه پای نمره در میان است و نه اجبار، بلکه هر کسی برای دل خودش آمده است. یکی گونی‌های برنج را جابه‌جا می‌کند، آن یکی بسته‌های حبوبات را برمی‌دارد و دیگری چند اسباب‌بازی را در دستش گرفته و حساسی خوشحال است. این دانش‌آموزان پرانرژی، عضو کانون مهدیاران هستند که به صورت داوطلبانه در مسجدالنبی (ص) محله پونک شهر تهران، دور هم جمع شده‌اند تا مواد غذایی و بهداشتی ضروری خانواده‌های نیازمند آسیب‌دیده از کرونا را که از قبل تهیه کرده‌اند، بسته‌بندی کنند.

با فاصله ولی در کنار هم

برخی از نوجوان‌ها، داخل مسجد روی زمین مشغول چیدن تعداد زیادی جعبه بزرگ هستند که روی‌شان هشتک رزمایش همدلی نوشته شده است. جعبه‌ها یکی پس از دیگری چیده می‌شوند و یکی از اعضای ارشد کانون مهدیاران، با صدای بلند می‌گوید: «بچه‌ها با فاصله؛ فاصله بین جعبه‌ها را فراموش نکنید. جعبه‌ها را به شکلی بگذارید که بتوانید با فاصله در کنار هم بنشینید.»

لذت کار گروهی

هر یک از بچه‌ها بخشی از کار را انجام می‌دهند و اصلاً انجام چنین کاری بدون مشارکت گروهی، امکان‌پذیر نیست. مواد غذایی از طبقه بالا دست به دست می‌شوند تا برای بسته‌بندی در جعبه‌ها آماده شوند. روغن، حبوبات، تن ماهی، ماکارونی و... کم‌کم در کنار هم قرار می‌گیرند. همه کارها با نظم انجام می‌شود و کسی بدون هماهنگی با سرپرست گروه کاری را انجام نمی‌دهد. یکی از بچه‌ها که سخت مشغول انجام دادن کارها است، می‌گوید: «تهیه بسته‌های غذایی و بهداشتی برای نیازمندان آسیب‌دیده از کرونا، خیلی کار لذت‌بخشی به حساب می‌آید. هم کمک می‌کنیم و هم کار گروهی را یاد می‌گیریم که برایمان خیلی خوب است.»

همه چیز ادامه دارد

بعد از جابه‌جایی مواد غذایی، نوبت به قرار دادن آن‌ها در داخل جعبه‌ها می‌شود. گروهی از نوجوان‌ها مسئول انجام این کار هستند و با دقت تمام خوراکی‌ها، مواد ضد عفونی‌کننده و مواد بهداشتی را داخل جعبه‌ها می‌چینند. حتی اسباب‌بازی هم در جعبه‌ها قرار می‌گیرد تا وقتی جعبه‌ای به دست خانواده‌ای نیازمند می‌رسد، بچه‌های آن خانه هم حسابی خوشحال شوند. با وجود اینکه تعداد نوجوان‌ها زیاد است، اما بسته‌بندی ۳۱۳ جعبه، کار چندان راحتی نیست و کلی وقت و انرژی از آدم می‌گیرد. تازه این همه جعبه باید جابه‌جا هم بشوند تا به دست افراد نیازمند برسند اما هیچ کدام از این کارها دانش آموزان نوجوان را خسته نمی‌کند چون آن‌ها می‌دانند که دارند یک کار خوب انجام می‌دهند و تأثیرش هم مثبت است. شاید کارهای این شکلی، در نگاه اول کوچک به نظر بیایند اما نباید یادمان برود که اگر هر کدام از ما یک کار کوچک خوب انجام بدهیم، در کنار هم کلی کار بزرگ با تأثیر مثبت به وجود می‌آید.

نوجوانی و مسئولیت‌پذیری

سید حسن موسوی

من از زمان نوجوانی، در کانون مهدیاران فعالیت داشتم و الان که ۲۱ سال دارم، عضو ارشد کانون هستم و خیلی خوشحالم که می‌توانم در کنار نوجوان‌های پرانرژی فعالیت داشته باشم. کانون، رویکرد فرهنگی و تربیتی دارد و وقتی ویروس کرونا شیوع پیدا کرد، باعث شد که نتوانیم جلسات هفتگی را برای بچه‌ها برگزار کنیم به همین دلیل با توجه به توصیه مقام معظم رهبری مبنی بر رزمایش همدلی، ما هم تصمیم گرفتیم در حد توان‌مان قدمی برداریم که نتیجه‌اش خرید و بسته‌بندی ۳۱۳ بسته غذایی و بهداشتی برای افراد نیازمند شد. دانش‌آموزان مشارکت خیلی خوبی داشتند و حتی والدین‌شان را برای کمک تشویق کردند. محدودیت خاصی برای مشارکت در این برنامه در نظر نگرفتیم تا هم بچه‌های جدید و هم بچه‌های قدیمی، بتوانند در این کار خیر شرکت کنند. به‌طور کلی، حدود ۳۵۰ نفر در این کار مشارکت کردند که شامل دانش‌آموزان، خانواده‌های آن‌ها و خواهران کانون می‌شد. این بسته‌های غذایی و بهداشتی، برای افراد نیازمندی در نظر گرفته شده که از قبل شناسایی شده‌اند و به صورتی که آبروی افراد حفظ شود، به دست‌شان می‌رسد. انجام برنامه کمک به افراد نیازمند و برنامه‌های قبلی کانون، به دانش‌آموزان نوجوان حس مسئولیت‌پذیری را می‌آموزد و باعث رشد اعتمادبه‌نفس و بالا رفتن مهارت‌های اجتماعی‌شان می‌شود. برای انجام کارها هیچ اجباری وجود ندارد و همه چیز کاملاً داوطلبانه است و بچه‌ها خودشان برای کارها اشتیاق دارند چون از قبل با خوبی‌های انجام چنین کارهایی آشنا شده‌اند. برای کانون، درس خواندن دانش‌آموزان و اینکه فعالیت‌های جانبی آسیبی به درسشان نزنند، اهمیت دارد و اگر متوجه شویم که فعالیت‌ها تأثیر بدی روی درسشان گذاشته، تا بهبود وضعیت تحصیلی، اجازه فعالیت نمی‌دهیم. به غیر از کمک‌های انسان‌دوستانه و کارهای مذهبی و فرهنگی، برای دانش‌آموزان کلاس‌های علمی هم در نظر گرفتیم تا یکنواخت بودن فعالیت‌ها، آن‌ها را دلزده نکند.

کار سخت با نتیجه شیرین

علیرضا نوری

قبلاً هم کارهای دیگری مثل مشارکت در ایستگاه صلواتی یا کمک کردن به مناسبت‌های مختلف انجام داده بودم ولی هیچ کدام به این بزرگی نبود. وقتی دیدم قرار است در این شرایط به افراد نیازمند کمک شود، تصمیم

گرفتم هر کاری که از دستم برمی‌آید انجام بدهم. در کنار بچه‌های دیگر و اعضای ارشد کانون، به خرید رفتیم و بسته‌بندی را هم خودمان انجام دادیم، انجام همه این کارها سخت است ولی چون آدم نتیجه‌اش را می‌داند برایش شیرین می‌شود. با وجود اینکه مدرسه‌ها تعطیل بود ولی درس‌ها به شیوه آموزش از راه دور ادامه داشت برای همین در کنار کمک کردن، باید برای درس خواندن هم زمان می‌گذاشتم. با توجه به اینکه بسته‌های حمایتی را در ماه رمضان قرار شد توزیع کنیم، من زمان‌هایی که مشغول کمک بودم، درسم را در ساعت‌های افطار تا سحر می‌خواندم. به نظرم اگر نوجوان‌ها با اهمیت چنین کارهایی آشنا بشوند و زمینه‌ای برای مشارکت‌شان ایجاد شود، با تمام دل کار می‌کنند. برای انجام چنین کارهایی، اجازه و اعتماد والدین هم لازم است و نصف راه به حمایت خانواده و والدین بستگی دارد و بقیه آن هم به تمایل خود نوجوان وابسته است.

حمایت خانواده مهم است

امیرحسین امینی

حدود یک سال و نیم است که عضو کانون مهدیاران هستم و در برنامه‌های مختلف علمی، فرهنگی و ... شرکت می‌کنم. اینکه شرايطی ایجاد شد که بتوانم با هم‌سن‌وسال‌هایم برای افراد نیازمند کاری انجام بدهم، خیلی حس خوبی داشت و اصلاً فکرش را هم نمی‌کردم که در این سن چنین کاری انجام بدهم. انجام این کار سخت بود ولی چون با عشق انجام می‌دادیم، سختی اذیتمان نمی‌کرد. برای اینکه بتوانم هم به درسم برسیم هم در این کار همکاری کنم، برای درسم برنامه‌ریزی انجام دادم. به نظرم همه نوجوان‌ها می‌توانند چنین کارهایی را انجام بدهند و این به خودشان بستگی دارد که ذهنشان را به چه کاری مشغول کنند. در مدرسه سعی کردم بچه‌ها را تشویق کنم که در اردوها و فعالیت‌های کانون شرکت کنند ولی کمی دلسرد شدم چون بعضی‌ها این کارها را جدی نمی‌گیرند، البته من کار خودم را انجام دادم و از خوبی‌های چنین فعالیت‌هایی برای‌شان گفتم و آن‌ها خودشان نخواستند. نوجوان‌ها متناسب با سنشان می‌توانند برای جامعه مفید واقع شوند البته حمایت خانواده‌ها از نوجوانان هم برای انجام چنین کارهایی اهمیت دارد و باید بچه‌ها را به راه درست هدایت کنند. اگر والدین برای انجام کارهای این‌چنینی موافقت نداشتند، بچه‌ها نباید بیش از حد اصرار کنند و باعث اذیت شوند. در انجام چنین کارهایی اول رضایت پدر و مادر مهم است.

نوجوانی و کارهای بزرگ

امیر محمد جوادی

من برای اولین بار با کانون، از طریق اردوی مشهد آشنا شدم به همین دلیل با چنین فعالیت‌هایی آشنایی داشتم. کمک به افراد نیازمند در زمان کرونا، خیلی احساس خوشایندی دارد که نمی‌توانم آن را توصیف کنم. اینکه بچه‌ها در کنار هم فعالیت می‌کنند واقعاً خوشحال‌کننده است. به نظرم اگر از انرژی نوجوان‌ها متناسب با سنشان کمک گرفته شود، می‌توانند خیلی کارهای بزرگ و خوبی انجام بدهند. البته بچه‌ها هم باید بتوانند برای دروسشان برنامه‌ریزی کنند که فعالیت‌های جانبی به دروسشان صدمه نزنند. یکی از دلایلی که والدین ممکن است با انجام چنین کارهایی موافق نباشند، نداشتن برنامه‌ریزی برای درس به حساب می‌آید همچنین برخی از خانواده‌ها به دلیل عدم آشنایی با چنین فعالیت‌هایی، ممکن است موافقت نکنند. ولی وقتی خودشان از نزدیک فعالیت‌های مثبت نوجوان‌ها را ببینند موافقت می‌کنند.

کار خیر به آدم روحیه می‌دهد

امیرحسین نبی رهمی

تا قبل از اینکه با کانون مهدیاران آشنا بشوم، یک زندگی کاملاً عادی داشتم و به لطف خدا، با کانون آشنا شدم و مسیر زندگی‌ام عوض شد. کمک به دیگران، حس خیلی خوبی دارد و کار خیر به آدم روحیه می‌دهد و واقعاً قابل توصیف نیست. شاید در کار کمک به افراد آسیب‌دیده از کرونا، خستگی هم وجود داشت ولی به دلیل هدفی که داشتیم، این خستگی از بین می‌رفت. کمک کردن به این شکل مشارکتی، باعث می‌شود که نوجوان‌ها با کار گروهی آشنا بشوند که این خیلی خوب و مثبت است. یکی دیگر از خوبی‌های چنین کارهایی، بهبود روابط اجتماعی به حساب می‌آید. به نظرم خیلی از نوجوان‌ها دوست دارند در چنین کارهایی مشارکت کنند و باید اطلاع‌رسانی شود تا با مراکز این‌چنینی آشنا شوند. وقتی اطلاع‌رسانی باشد، والدین هم با چنین مراکزی آشنا می‌شوند و اجازه می‌دهند بچه‌ها در کارهای خوب و آموزنده، مشارکت کنند. البته اگر کسی به دنبال چیزی باشد، حتماً با یاری خدا، می‌تواند آن را پیدا کند. بچه‌ها می‌توانند خودشان به مساجد مراجعه کنند و از برنامه‌های آن‌ها آگاه شوند.

